

До

Министерство на енергетиката
ул. "Триадица" № 8
1000 София
email: zidze@me.government.bg

На вниманието на:

г-н Румен Радев -
Министър на енергетиката

Контакт: Ангелина Делчева/
Отдел „Енергийна политика, околна
среда и иновации
Тел. номер: 0882 831 095
Дата: 22.8.2023
Изх. №: 56

**Относно: Становище по проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за енергетиката,
предложен от Министерство на енергетиката**

Уважаеми господин министър,

На 27.7.2023 в Портала за обществени консултации (www.strategy.bg) беше публикуван проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за енергетиката („Проекта“ или „ЗИДЗЕ“), с настоящото използваме възможността да представим нашето становище.

Според публикуваните мотиви, целта на Проекта е транспонирането на Директива (ЕС) 2019/944 на Европейския Парламент и на Съвета от 5 юни 2019 г. относно общите правила на вътрешния пазар на електроенергия (Директива 2019/944), както и изпълнението на реформа „Либерализация на пазара на електроенергия“ (C4.R8) и реформа „Разработване на дефиниция и критерии за "енергийна бедност"“ (C4.R3) от Плана за възстановяване и устойчивост на Република България.

Пълната либерализация на пазара на електрическа енергия се предвижда да стане на два етапа – първият от които е прекратяване на ролята на „Национална електрическа компания“ ЕАД (НЕК) като обществен доставчик, но запазване на фигурата на крайните снабдители като доставчици на универсална услуга, които да продължат да снабдяват битовите клиенти с електрическа енергия по регулирани цени, същата възможност ще бъде дадена и на другите търговци на електрическа енергия.

През първия етап от една страна енергията ще се продава по регулирани цени, а от друга ще се купува по свободно договорени. Покупката на количествата електрическа енергия, необходима за снабдяване на битовите клиенти по регулирани цени ще се извършва по следния начин - 60 % от количествата - по дългосрочни договори с производители от нискоемисионни източници и 40 % - без посочен източник. Що се отнася до четиридесетте процента, които остават извън обхвана на дългосрочните договори, най-логичният подход с оглед настоящата конюнктура на пазара на електрическа енергия би бил тези количества да се купуват от пазарен сегмент „Ден напред“. По договорите за разлики между крайните снабдители и фонд „Сигурност на електроенергийната система“ (ФСЕС), би следвало да се уреждат разликите между определената регулирана продажна цена за битовите клиенти и действително постигнатата от съответния краен снабдител покупна цена, по

този начин би могло да се гарантира предвидимост при цената, по която ще се придобият количествата необходими за битовите клиенти и да се осигури финансовата стабилност на крайните снабдители.

За съжаление от текста на ЗИДЗЕ не става ясно дали действително това се има предвид, като се говори за договори за разлики (в Проекта се говори и за договори за финансови гаранции, но ние поне не можем да открием приложение на тази фигура в описаната схема).

В допълнение - за случаите, в които регулираната цена е определена под себестойност се предвижда компенсации, които отново ще се изплащат от ФСЕС и ще са равни на разходите, направени за закупуване на необходимата на крайните снабдители електрическа енергия за снабдяване на битови клиенти по регулирани цени.

Този първи етап, който в мотивите е наречен „преходен“ се предвижда да продължи от 01.01.2024 до 31.12.2025, а считано от 01.01.2026 всички клиенти ще купуват електрическа енергия по свободно договорени цени.

За съжаление от Проекта не става ясно как точно ще функционира пазарът в този преходен период, тъй като липсва всеобхватен модел с ясно определени роли, балансиращи отговорности и механизми, който модел да осигури сравнително безпроблемно протичане на прехода между частично регулиран и напълно либерализиран пазар.

Не е ясно как точно ще се уредят плащанията по т.нар. „дългосрочни договори“, по които ще се купува 60 % от необходимата на крайните снабдители енергия, в тази връзка е задължително това да става на такива интервали, които да позволяват на крайните снабдители първо да получат дължимите суми от клиентите, а едва след това да платят на съответния доставчик. Всяко друго решение създава висок риск от липса на възможност за финансиране на покупката на енергия още при старта на новия механизъм в първите дни на януари 2024.

Още по-неясен е въпросът как крайните снабдители ще финансират покупката на останалите 40 % от нужните им количества енергия. Неяснотата идва от факта, че тези количества (най-вероятно) ще се наложи да бъдат купувани от пазарен сегмент „Ден напред“, където плащанията се извършват предварително и ежедневно, докато клиентите заплащат доставената им електрическа енергия веднъж месечно. Това увеличава неимоверно рискът от неплатежоспособност, тъй като въпросът откъде крайните снабдители ще осигурят оборотни средства за тези разходи, без да има въведен подходящ компенсаторен механизъм (примерно еднократно плащане от ФСЕС по силата на сключен договор за разлики в началото на месеца или ежедневно в рамките на месеца) остава без отговор.

Допълнително паричният поток на крайните снабдители ще се влоши, в случаите в които регулираната цена бъде определена под себестойност, това е така, поради факта, че липсва адекватна схема за компенсиране на разликата между пазарната стойност на електрическата енергия и стойността ѝ, изчислена по регулирани цени под себестойност. В разглеждания случай опасността за крайните снабдители да изпаднат в положение, в което няма да могат да обслужват задълженията си по веригата на доставка и оттам – да се застраши сигурността не само на снабдяването с електрическа енергия на битовите клиенти, но и на цялата система се увеличава още повече.

Във всички случаи, става дума за плащания в размер на няколко милиона лева, които крайните снабдители няма как да извършват ежедневно, а от друга страна - дължимите от клиентите суми и/или да получат компенсации (по договор за разлики или в случай на определена регулирана цена под себестойност) да се получават на месечна база или дори по-рядко.

Ето защо е много важно, да бъде въведен механизъм, за осигуряване на ликвидност за крайните снабдители и то не само в случаите, когато Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР) е определила регулирани цени под себестойност. Само така може да се осигури оборотен капитал, чрез което да се гарантира възможността крайните снабдители да могат да изпълняват своите задължения като доставчик на универсална услуга.

След тези общи бележки, по-долу ще обърнем по-специално внимание на някои от предложените изменения, като съответно ще изложим конкретните ни притеснения от тези текстове.

§ 1 ЗИДЗЕ

Като общо наблюдение, отнасящо се до целия Проект - в Закона за енергетиката (ЗЕ) думата *"потребител"* беше заменена с *"клиент"* още през 2012 (ЗИДЗЕ, обн. ДВ, бр. 54 от 2012), т.е. следва да се използва именно това понятие. В случай че Проектът има предвид *"потребител"* по смисъла на § 13, т. 1 от Допълнителните разпоредби (ДР) на Закона за защита на потребителите (ЗЗП), то това ясно следва да се посочи в ДР на ЗЕ, а ако се има предвид *"потребител на енергийни услуги"* (§ 1, т. 41б ДР ЗЕ) – това също е редно да бъде отбелязано коректно.

§ 5 ЗИДЗЕ

С § 5 ЗЕ се предлага добавянето на три нови точки в чл. 21, ал. 1 ЗЕ - 8в, 8е и 4б, като тук ще обърнем внимание на т. 8в и т. 4б.

По чл. 21, ал. 1, т. 8в – според тази точка, КЕВР ежесечно ще определя компенсации за а) покриване на разходите на крайните снабдители и търговците за доставка на електрическа енергия по регулирани цени под себестойност и б) покриване на разходите на битови клиенти за закупуване на електрическа енергия.

Тук веднага възниква въпросът какво точно означава *"себестойност"* на електрическата енергия, тъй като в зависимост от източника на съответните количества, те имат различна *"себестойност"*, по-удачно и в унисон с досегашната логика, която се прилага при регулиране на цените на електрическата енергия, би било навсякъде (както тук, така и в § 8) думата *"себестойност"* да се замени с разходи за закупуване на енергията плюс определена надбавка, която да осигури безпроблемното изпълнение на задълженията на крайните снабдители, в качеството им на лица, предоставящи универсална услуга.

Отделно – дори и хипотетично да приемем, че е ясно какво означава думата *"себестойност"*, то остава отворен въпросът как и кога точно се изплащат тези компенсации. Както отбелязахме по-горе във встъпителната част - изключително важно е да се поддържа ликвидността на крайните снабдители, така че да не се създава риск за тяхната финансовата стабилност, за съжаление от прочита на Проекта става ясно, че това не е факт.

На последно място - не става ясно какви са причините, поради, които се предвижда компенсация и за битовите клиенти, след като цената, по която те ще купуват електрическа енергия остава регулирана до 31.12.2025.

По чл. 21, ал. 1, т. 4б - разпоредбата задължава КЕВР да организира търгове за договори за финансови гаранции или разлики по чл. 3бв, ал. 5 ЗЕ. В ЗИДЗЕВИ не е предвидено легално определение нито на понятието *"договор за финансови гаранции"*, нито пък на *"договор за разлики"*, нещо повече - ние поне не намерихме определение за тези понятия никъде в българското законодателство. По-нататък, според нововъведената с § 11 ЗИДЗЕ разпоредба на чл. 3бв, ал. 5 ЗЕ, ФСЕС се задължава да сключва с крайните снабдители и с търговците договори за финансови гаранции или за разлики по споразуменията по чл. 97, ал. 4 ЗЕ, въз основа на проведени търгове по тази т. 4б. Объркването става пълно след прочита на новата ал. 4 на чл. 97 (предвидена в § 23 ЗИДЗЕ), според която крайните снабдители сключват споразумения за закупуване на електрическа енергия от нискоемисионни източници за 60 % от количествата електрическа енергия, които продават по регулирани цени. Така както е формулирана разпоредбата на т. 4б, не става ясно кои са лицата, които следва да участват в тези търгове. От буквалния прочит следва, че това следва да са крайните снабдители и търговците, който желаят да продават електрическа енергия по регулирани цени. Крайните снабдители обаче, за разлика от търговците нямат право на избор и са задължени да участват в тази т.нар. *"преходна"* схема (чл. 94, ал. 1 ЗЕ). Възниква въпросът – какво се случва, ако някой от крайните снабдители не участва в търговете по чл. 21, ал. 1, т. 4б или не успеят да спечелят съответния търг.

В заключение, според нас тази разпоредба е доста обърквана, не е формулирана „кратко, точно и ясно“ (чл. 9, ал. 1 от Закона за нормативните актове) и за съжаление не стават ясни целите, които се преследват с нейното имплементиране в ЗЕ.

§ 8 ЗИДЗЕ

С § 8 ЗИДЗЕ се създават нови т. 13 и т. 14 в чл. 31 ЗЕ, които би трябвало да дават разяснения как се определят регулираните цени, по които битовите клиенти купуват електрическа енергия.

Принципът е, че те следва да се определят „... на ниво над себестойност и на равнище, на което може да възникне ефективна ценова конкуренция.“ (т. 13), а изключението - че при определени обстоятелства е допустимо цените да са и под себестойност (т. 14).

Оставяме на страна неточният изказ (по-удачно би било да се реферира към чл. 30, ал. 1, т. 9 ЗЕ вместо да се използват фрази като „регулираните цени за крайните снабдители и търговците за доставка на електрическа енергия на битови крайни клиенти за обекти, присъединени към електроразпределителна мрежа, на ниво ниско напрежение ...“), както отбелязахме в коментара по § 5, не става ясно какво означава думата „себестойност“, нито пък каква е връзката на тези две нови разпоредби с останалите 12 принципа на ценово регулиране, от които съгласно на чл. 30, ал. 1 ЗЕ следва да се ръководи КЕВР. Не става ясно и по какъв механизъм ще действа КЕВР, в случай, че обстоятелствата по т. 14 възникнат (примерно) по средата на ценовия период (тук следва да се отбележи, че Проектът не предвижда промени в продължителността на ценовите периоди).

§ 9 ЗИДЗЕ

Тук се пораждат шест въпроса, на които поне ние не можем да си отговорим (i) как точно се определят „пазарните разходи“; (ii) как точно това понятие се съотнася с понятието „себестойност“; (iii) означава ли, че други разходи, освен тези за „закупената енергия“ не се включват в компенсацията; (iv) освен разходите за закупена енергия, не се следва ли да се включват и други разходи на крайните снабдители, както и печалба; (v) тъй като тези компенсации е предвидено да се изплащат от ФСЕС, каква е логиката те да се отчитат пред КЕВР и (vi) как точно ще се представят и съответно обработват разходооправдателните документи. Във връзка с шестия въпрос - ако приемем, че става дума за фактурите за закупена енергия, то това би означавало доста голямо количество документи, което пък означава алокиране на допълнителен капацитет от страна на КЕВР, чиито служители и без това ново задължение са изключително натоварени, а всяко допълнително забавяне в определянето и заплащането на компенсациите води до още по-голямо финансово натоварване на крайните снабдители, което е сигурно, че те няма да могат да издържат.

§ 11 ЗИДЗЕ

По-горе в коментара на § 5 и по-точно в частта му, създаваща нова т. 46 в чл. 21, ал. 1 обяснихме, че не можем изцяло да разберем логиката на схемата, която се предлага с тези изменения, с цел избягване на повторения - моля да видите нашето становище по § 5, където се коментира и новата чл. 5 от чл. 36и.

§ 12 ЗИДЗЕ

С § 12 се създават нови ал. 8 и 9 в чл. 38б, които прибавят към мерките за защита на потребителите на енергийни услуги, уредени в раздел VI, глава трета ЗЕ.

Що се отнася до новата ал. 8 в чл. 38б, нашето виждане е, че с оглед на това, че крайните снабдители нямат право да отказват сключване на договор и продават електрическа енергия при публично известни общи условия (чл. 98а, ал. 1 ЗЕ), тази разпоредба следва да важи не за „енергийните предприятия по ал. 1“, а за „търговците

на електрическа енергия", също така, както отбелязахме в коментара по § 1 ЗИДЗЕ, следва да се поясни дали става дума за потребители по смисъла на ЗЗП, за клиенти на електрическа енергия (§ 1, т. 27б ДР ЗЕ) или пък за потребители на енергийни услуги (§ 1, т. 41б ДР ЗЕ).

Вярно е, че съгласно член 10 от Директива 2019/944, поставя редица изисквания към съдържанието на договорите, но според нас, общите условия на крайните снабдители са изцяло в унисон с тях, отделно — задълженията по тази ал. 8 се припокриват със задълженията по чл. 4 ЗЗП.

Предложението за нова ал. 9 в чл. 38б ЗЕ противоречи на цитирания чл. 98а ЗЕ, договорите, които крайните снабдители сключват със своите клиенти (както многократно отбелязахме) са при публично известни общи условия. Крайните снабдители нямат право да прекратят тези договори едностранно (чл. 94а ЗЕ), т.е. последното изречение на тази ал. 9 следва да важи само за търговците на електрическа енергия (което е в унисон и с измененията в чл. 97, ал. 3 ЗЕ, § 23 ЗИДЗЕ).

По-нататък — не е ясно защо договорите с *"динамична цена"* следва да се поставят в зависимост от това дали на съответния обект на клиент има инсталиран *"интелигентен измервателен уред"*, още повече, че в нашето законодателство липсва определение за това понятие (§ 1, т. 26а ДР ЗЕ говори за *"интелигентна измервателна система"*). Не виждаме пречки да се предлага динамична цена на клиенти, които нямат *"интелигентен измервателен уред"*, тъй като за това е необходимо да има определен стандартизиран товаров профил на клиента, каквито продукти се предлагат и в момента на свободен пазар.

Следващата въпросителна идва от това дали изобщо крайните снабдители (а и търговците, решили да работят на регулиран пазар) могат да продават електрическа енергия на битови клиенти по динамична цена, както ги задължава коментираната разпоредба на чл. 38б, ал. 9. Според нас отговорът е по-скоро „не“, това е така, тъй като чл. 97, ал. 1, т. 4 ЗЕ (в новата му реакция) казва, че крайните снабдители продават енергия на битови клиенти, присъединени към електроразпределителните мрежи на ниво ниско напрежение по регулирани цени, т.е. освен ако КЕВР не определи динамична регулирана цена — няма как крайните снабдители да продават на битови клиенти по такава цена.

Единственото обяснение, което имаме е, че този § 12 следва да влезе в сила след пълната либерализация на пазара на електрическа енергия, т.е. от 01.01.2026, но това уточнение е пропуснато в ПЗР на ЗИДЗЕ.

§ 13 ЗИДЗЕ

В предложението за ново съдържание на чл. 38д ЗЕ се използва терминът *"уязвим клиент за снабдяване с електрическа енергия"*, според нас това понятие е доста тромаво, предложението ни е да се използва *"уязвим клиент на електрическа енергия"* по примера на "битов" и "небитов" клиент или просто *"уязвим клиент"*, както това е сторено в член 28 от Директива 2019/944.

§ 14 ЗИДЗЕ

По чл. 39, ал. 4, т. 5 — за по-голяма яснота и в унисон с целта на тази т. 5, е препоръчително допълнението да гласи *"включително производство на електрическа енергия само за собствено потребление от граждански енергийни общности и активни клиенти."*

По чл. 39, ал. 6, т. 1 — тези отношения (ако приемем, че НЕК следва да остане ДПИ) следва да се уредят в ПЗР на ЗИДЗЕ, тъй като ако стане чрез изменение на чл. 39, ал. 6, т. 1, то остава неясно за кой закон се говори (ЗЕ е изменен около 60 пъти, т.е. има около 60 ЗИДЗЕ).

§ 16 ЗИДЗЕ

Според допълнението на чл. 91, ал. 3 от ЗЕ, което се предлага, редът за компенсациите по новите т. 5 и т. 6 от чл. 36б, ал. 1 ЗЕ се предвижда да се уреди в Правилата за търговия с електрическа енергия. Според нас това е по-удачно да стане в Наредба № 1 от 14.03.2017 г. за регулиране на цените на електрическата енергия, по

примера на определянето на премиите за някои категории производители на електрическа енергия, което пък от своя страна налага и изменение на чл. 36, ал. 2 ЗЕ.

§ 18 ЗИДЗЕ

По чл. 92б, ал. 1 - тук предлагаме да се измени последното изречение, като то придобие следния вид – „При участие на предприятия в граждански енергийни общности, тяхното участие не трябва да представлява основната им търговска или професионална дейност“, тъй като то винаги ще е свързано с нея. По този начин е формулиран и член 22, параграф 2 от Директива 2018/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници, отнасящ се за общностите за възобновяема енергия. Отделно - така е формулирано и определението за понятието „активен клиент“ в новата т. 1а § 1 ДР ЗЕ (§ 33, т. 1).

По чл. 92в, ал. 3 - в България, а и почти навсякъде в ЕС (и по-общо в Европа) цена за достъп се заплаща на база предоставена/договорена мощност, а не на база количество отдадена/постъпила енергия в мрежата, Директива 2019/944 изисква да не се налагат двойни такси за достъп (член 16, параграф 4, буква "б"), а не да се въвежда цена за достъп на база количество енергия. Този подход може да се приложи към цената за пренос (по примера с операторите на съоръжения за съхранение на електрическа енергия).

По чл. 92в, ал. 4 – предложението ни е да се използва терминът „небалансиране“, а не „дисбалансиране“, вярно е, че в Директива 2019/944 се използва термина „дисбаланси“ (член 15, параграф 2, буква "е") но в нашето законодателство е прието да се говори за „небаланси“.

По чл. 92в, ал. 5 – считаме, че този текст е излишен, никъде в закона няма забрана за това, напротив - това е изрично разрешено от ЗЕ (чл. 90а – чл. 90в ЗЕ), отделно и от самото определение на понятието „активен клиент“ следва същото (член 2, точка 8 Директива 2019/944 и новата т. 1а в § 1 от ДР на ЗЕ).

§ 19 ЗИДЗЕ

По същата логика на коментара по § 14 ЗИДЗЕ отношенията, на които е посветена новата чл. 1 в чл. 93, ал. 1 е по-удачно да се уредят в ПЗР на ЗИДЗЕ.

Що се отнася до предложението за нова ал. 2 в чл. 93, то тя е изключително ограничаваща и приемането ѝ би означавало търговци и производители да не могат да сключват дългосрочни договори извън организиран борсов пазар, освен това се създава противоречие с чл. 31 ЗЕВИ, чл. 100, ал. 5 ЗЕ и чл. 162 ЗЕ.

§ 20 ЗИДЗЕ

С отмяната на чл. 94 ЗЕ и липсата на нормативна уредба на тези отношения в ЗИДЗЕ, следва, че енергията, която крайните снабдители са закупили по преференциалните цени остава в микса от покупки на крайните снабдители. Това повдига въпроса как се компенсират крайните снабдители за разходите за тази енергия, особено като имаме предвид, че преференциалните цени, които се дължат на производителите са доста над пазарните (в общия случай). Следвайки досегашната логика за компенсиране на разходи за покупка на тази енергия, разумното решение би било отново ФСЕС да компенсира крайните снабдители (както към настоящия момент компенсира обществения доставчик).

Впрочем, следвайки логиката на ЗИДЗЕ е редно да се предвиди и изменение на чл. 162 ЗЕ, според което да отпадне задължението на обществения доставчик за изкупуване електрическа енергия от високоефективно комбинирано производство на топлинна и електрическа енергия, независимо, че на практика това задължение вече е отпаднало - § 67 ЗИДЗЕ (ДВ, бр. 38 от 2018) и § 33, ал. 1 ЗИДЗЕ (ДВ, бр. 41 от 2019).

§ 23 ЗИДЗЕ

Тук не става ясно какво се случва, ако въпреки новата т. 8 на чл. 103 (§ 27 ЗИДЗЕ), крайните снабдители не могат да осигурят 60 % от тези количества от *"нискоемисионни източници"*. Отделно не е ясно как ще се постигне точно 60 % от цялото количество, по-удачно е формулировката на текста да е *"... не по-малко от 60 % ..."*.

Отделно като по-обща бележка, като на пазара има определени количества електрическа енергия, които задължително следва да се продават по регулирани цени, то е редно да се осигури нормативен механизъм, чрез който задължените лица (в случая крайните снабдители) да могат да си осигурят необходимите количества енергия за целта, което за съжаление (поне до степента, до която разбираме Проекта) не е сторено.

§ 24 ЗИДЗЕ

С отмяната на ал. 1 от чл. 98, ал. 2 и съответно ал. 3 губят своя смисъл, т.е. по-разумното решение е чл. 98 да се отмени изцяло.

§ 27 ЗИДЗЕ

По чл. 103, ал. 2, т. 7 – според тази разпоредба лицето, което има лицензия за организиране на борсов пазар (припомняме, че съгласно § 15 ЗИДЗЕ „Българска независима енергийна борса“ ЕАД престава да има монополни права върху тази дейност) се вменява задължение да осигури краткосрочни и дългосрочни продукти, като дългосрочните продукти могат да бъдат със срок на доставка до пет години. Това задължение, поне според нас, не може да бъде вменявано на платформите за търговия с електрическа енергия, те могат да създадат условия за търговия с тези продукти (каквато е целта на новата т. 8), но осигуряването на продуктите, което -както отбелязахме по-горе в коментара по § 23, е изключително важно - следва да се постигне с вменяване на задължения на производителите на електрическа енергия.

§ 31 ЗИДЗЕ

С предложеното изменение на чл. 153, ал. 5 ЗЕ се смекчава забраната за прекратяване подаването на топлинна енергия към отоплителните тела в имотите си чрез физическото им отделяне от сградната инсталация, като тази забрана остава да важи само през отоплителния сезон.

Според нас, с цел гарантиране интересите на доставчиците на топлинна енергия и на клиентите, които нямат желание да прекратяват топлоснабдяването, е редно да се предвидят допълнителни гаранции като например поставяне на стикери и/или пломби на холендерите на връщащата линия от отоплителните тела, задължение за клиентите да осигуряват достъп до имота си на служители топлопреносното предприятие и/или търговеца за дялово разпределение, с цел проверка на състоянието на поставените холограмни стикери и/или пломби и възможност при неосигуряване на достъп до имота – да се начислява енергия по реда на Наредба № Е-РД-04-1 от 12.03.2020 г. за топлоснабдяването.

§ 31 ЗИДЗЕ

§ 1, т. 13а – следва дословно текста на член 2, точка Директива 2019/944, но както изложихме по-горе в коментара по § 18, "дисбаланс" следва да се замени с "небалансите".

§ 1, т. 13г - това понятие е доста неточно и отворено за интерпретация.

§ 1, т. 63а – това понятие следва разпоредбата на член 2, точка 16 Директива 2019/944, но ние поне не можахме да го намерим никъде в текста на ЗЕ.

§ 1, т. 63а - това понятие следва разпоредбата на член 2, точка 17 Директива 2019/944, но ние поне не можахме да го намерим никъде в текста на ЗЕ.

§ 1, т. 66в – както сме посочили по-горе в коментара по § 13, поне според нас по-удачно е понятието да е *"Уязвим клиент на електрическа енергия"* (§ 1, т. 2а и т. 33а ДР ЗЕ) или само *"Уязвим клиент"*.

В заключение, отново обръщаме внимание, че е от изключителна важност внимателното и добре обмислено нормативно уреждане на прехода към пълна либерализация на пазара на електрическа енергия. За да се избегнат потенциални сътресения на пазара, от съществено значение е измененията в законодателството да бъдат направени така, че да бъде осигурена пълна гаранция за финансовата стабилност на крайните снабдители. Този важен етап в развитието на енергийния сектор изисква добре обмислени действия и тясно сътрудничество между всички заинтересовани страни, в тази връзка оставаме на разположение за допълнителни обсъждания и конструктивен диалог относно предложените промени.

С уважение,

Велко Куршумов
Изпълнителен член
на Съвета на директорите

Александър Сипек
Председател на
Съвета на директорите